

In Memoriam

Eugeen Magiels

We lazen het bericht op de website van 'De Tijd', en we waren helemaal van slag: Eugeen Magiels is dood. Zomaar stilletjes weggegaan, drie maanden na de dood van zijn vrouw Lou. We werden er stil van, en bedroefd, want aan beiden hebben we veel te danken. Aan Lou omdat ze zo alomtegenwoordig was in de Gezinsbond, en aan Eugeen omdat hij bij diezelfde Bond, van 1960 tot '68, acht jaar lang mijn hoofdredacteur was.

Het werden acht mooie, spannende, gelukkige jaren waarin Eugeen mij met engelengeduld alle knepen van het vak leerde. Reportages, verslagen en interviews, ik mocht het allemaal uitproberen. Boven alles moest het leesbaar zijn wat ik schreef, met een pakkende inleiding, een fraai middenstuk, en goed slot. "Wij schrijven voor Jan met de pet en de academicus", zei Eugeen, "en ze moeten ons allebei graag lezen." Het klonk als een opdracht, en dat was het ook, want verder gaf Eugeen weinig richtlijnen, en zeker geen bevelen. Maar zijn zwijgen was licht om dragen, omdat hij mij vertrouwen gaf, en mij mijn gang liet gaan. En zo kon ik, bij wijze van voorbeeld, in een en hetzelfde jaar mensen als Johan Anthierens, Karel Hemmerrechts, Fred De Bruyne, Ernest Claes, Wim Sonneveld en Pol Jacquemijns interviewen. Mensen dus van de media, de sport, de literatuur en het amusement. En ik kon dit doen, omdat ik me door Eugeen gesteund en gestimuleerd voelde. Zinnige dingen schrijven voor een breed publiek, het is het moeilijkste en het mooiste wat je als journalist kan doen. Dat ik dat een half mensenleven mocht doen, heb ik in grote mate aan Eugeen te danken. Ik blijf hem daarvoor uitermate dankbaar. In 1968 ging Eugeen naar de zakenkrant 'De Tijd', waar hij – hoe kon het anders – een geslaagd journalistiek product van maakte. Ik bleef aanvankelijk in paniek achter, en werd na veel aarzelen, en met vallen en opstaan, zijn opvolger. We hadden nog sporadisch contact, al hadden onze wegen zich gescheiden. Over zijn leven en dat van zijn vrouw Lou hing, als een slagschaduw, het verdriet om het verlies van hun dochter Tine. Ik moest daar telkens aan denken als ik hem hoorde of zag. Ze zijn nu alle drie de grote rivier overgestoken, van hier naar het Grote Onbekende. Zij zullen, zoals de zanger zingt, niet vergeten zijn, zolang wij hun naam blijven noemen. Laten we dat dikwijls doen.

Jaak Dreesen ☉

☉ Jeugdtheater

Ongeremd creatief met verf

Met hun drieën staan ze er: twee meisjes (Katrien Valckenaers en Greet Jacobs) en een jongen (Maxim Storms). Met verborstel in de aanslag kijken ze het publiek aan met een blik van 'denk niet dat we niet durven'. Een uitdagend lachje, en dan klierden de drie met verve om zich heen. Alles zal eraan geloven in *Bonte Nacht*, in alle kleuren, onder sissende industrieel knerpemde klanken. De drie vertellen met horten en stoten een ongerijmd verhaal over blauwe koeien en groene gaten, over ballonnen die in konijnen ontploffen. Heel herkenbaar kinderlijk passen ze hun fantasie aan aan de inbreng van de anderen. En ondertussen laten ze de verf

bereikt hebben, gaan ze een stapje verder. Wat je als kind zou willen doen maar niet durft, dat doen deze drie gewoon! Heerlijk. (Mogelijk gevolg is wel dat verfmomenten thuis of in de klas nu een ander verloop kunnen kennen...)

Bronks Export/Import

Deze productie komt ook naar Bronks, maar niet op de Export/Import-dagen. Daar wordt ander gesmaakt kinder- en jeugdtheater uit Vlaanderen aan een meertalig publiek getoond en zijn er ook toppers uit het buitenland, zoals het heel mooie figuurentheater met handen van het Spaanse El Patio Teatro. Bronks zelf speelt *Odyssee, Alles is opgelost, Mammoetatnu* en het bijzondere *Wij/Zij*. Uit Vlaanderen zijn er o.a. *Mieren slapen nooit* (zie 'De Bond' van 7/10) en *Bizar* van De Kolonie met en Théâtre des 4 Mains (even goed als *Bonte Nacht!*). Voor het Bronks-gebouw kun je ook in de interactieve theaterinstallatie *Car-A-Oke* kruipen. En er is nog meer prachtigs te beleven in dat lange weekend van 11 november!

Tuur Devens ☉

alle kanten op spatten, transformeren ze zich in amorfe wezens met veel poten en benen. Welke benen zijn echt? Welke zijn namaak?

Tuning People (met Jef Van gestel, Karolien Verlinden en klankman Wannes Deneer) zet samen met De Maan (met objecten van Paul Contryn) zijn dadaïstisch parcours verder na *Tapes voor kleuters* en *DaDaKaKa*. Het spel met action- en bodypainting is fris en ontwapenend grappig. Op het puntje van je stoel blijf je met steeds groeiende verwondering kijken naar hun 'foute' gedrag. Steeds als je denkt dat ze de grens van de fantasie

- ☉ Tuning People/De Maan, 'Bonte Nacht' (4+), 4/11 Rode Hond Leuven; 6/11 Casino Koksijde; 13/11 Kopergieterij Gent; 20/11 De Warande Turnhout; 4/12 CC Merksem; 10/12 CC Hasselt; 11/12 De Steiger Boom; 18/12 De Velinx Tongeren; 27/12 Bronks Brussel; 29/12 De Maan Mechelen. Ook schoolvoorstellingen; www.tuningpeople.be
- ☉ Export/Import-festival in Bronks Brussel, van 10 t/m 13 november; www.bronks.be

☉ Oude Muziek

Zefiro Torna viert mee met Europese en Arabische muziek

Met concerten in Strombeek en Haarlem startte Zefiro Torna, een ensemble voor oude muziek, de vieringen van hun twintigste verjaardag. Zopas verscheen ook een nieuwe cd van deze internationaal bekende vocaal-instrumentale groep. Zefiro Torna – opgericht in 1996 – is in Vlaanderen verankerend, maar zoals gewoonlijk in de wereld van de oude muziek wordt er met musici uit heel Europa gewerkt. Het ensemble vertolkt muziek uit de middeleeuwen, renaissance en barok op authentieke instrumenten en baseert zich op historische zang-, speel- en improvisatietechnieken. Soms gaat de groep verder en koppelt de historische aanpak aan actuele kunstuitingen. De muzikale leiding is in handen van de luitist Jurgen De Bruyn. De soprane Cécile Kempnaers en Griet De Geyter zijn eveneens van de partij. Zefiro Torna concerteerde

in de grote Europese muziekzalen en nam deel aan festivals in Nederland, Duitsland, Spanje, Tsjechië, Slovenië, Litouwen en natuurlijk in eigen land. Recent verscheen onder de titel *The Allegory of Desire* de negende cd van de groep met een bijzondere inhoud. Het Bijbelse 'Hooglied' is een verzameling gedichten met als thema de menselijke liefde. Het speelt zich af in een gesublimeerde wereld en wordt beschouwd als een allegorie voor Gods liefde en als een drijfveer voor mystiek. Al eeuwenlang dient dit boek als inspiratiebron voor talrijke kunstenaars. De cd bevat zangduetten, trio's, vrouwenkoor, eenstemmige madrigalen met begeleiding en polyfone zettingen van componisten als Hildegard von Bingen, de Machaut, Agricola, Lassus, maar ook Monteverdi, Schütz, Buxtehude en Johann Christian Bach. Samen met traditionele en moderne Ara-

bische liederen, in een vertolking van de Tunesische zangeres Ghalia Benali, ontstaat een boeiende interactie en een interculturele dialoog. Zefiro Torna creëerde dit programma al drie jaar geleden, samen met Benali en het Vocalconsort Berlin. Met dezelfde uitvoerders werd de cd van Warner Classics ook opgenomen en nu wordt hij voorgesteld op concerten in binnen- en buitenland, onder meer in Gent (2 december, 20 uur, De Bijloke).

Mirek Cerny ☉

- ☉ Verder loopt er ook een expo rond '20 jaar Zefiro Torna' in de stadsbibliotheek van Mechelen en is Jurgen De Bruyn te gast met diverse bezingen. Op de gloednieuwe website www.zefirotorna.be staat meer info over de activiteiten van de groep.